

ZBIOR

Wiadomości Tygodniowych.

w Krakowie

Kwartal Czwarty Num: 6.

Dnia 5. Grudnia R. P. 1784.

Jeśli potrzeba Przełożonym uczyć się posłuszeństwa? (a)

Iż dwojacy są Obywatele, iedni ná Przełożeniu, drudzy pod posłuszeństwem: mają umieć nauki i Przełożenia i posłuszeństwa. Ale iż niektórzy Przełożeni i Panowie, z Przełożonych i Panow się rodzą, nigdy pod posłuszeństwem nie bywając: iest pytanie. Jeśli tacy Przełożeni mają umieć powinności posłuszeństwa? Iż mają umieć te dowody są.

Ww

Pier-

(a) *Sebastyan Petrycy w przydatkach do Xiąg politycznych. na karcie 182.*

Pierwszy. Przez czego nie umie rozkazywać Przełożony, tego mu koniecznie potrzeba: ale Przełożony nieumiejąc posłuszeństwa, nie umie rozkazywać posług Rzeczypospolitey. Abowiem nieumiejętny, nie może umiejętnemu nie rozkazać: jako nieświadom będąc roboty Aptekarskiej, nie może rozkazać Aptykarczykowi aby lekarstwo zgotował, bo takby głupi madrego cwiczył: tedy Przełożonemu potrzeba się uczyć posłuszeństwa, aby innym poddanym umiał rozkazywać posługować.

Jako żołnierz nie może być dobrym Rotmistrzem albo Hetmanem, który nie bywał w potrzebie, nieświadom będąc posłuszeństwa żołnierskiego: tak też Rządca Rzeczypospolitey i Przełożony, nie może być Przełożonym, i nie może rządzić dobrze, jeśli nie był pod Przełożeniem posłusznym: gdyż kto nieświadom robot gospodarskich, nie może rozkazywać poddanym roboty. Przeto Przełożonemu potrzeba uczyć się posłuszeństwa.

Ná czym należy rząd i przełożenie, tego się Przełożonemu uczyć potrzeba: ale ná wiadomości posług Obywatelskich, zależy rząd i Przełożenie.

Bo

Bo żaden mądrze nie umie rozkazywać, który nie będąc pod posłuszeństwem, nie nauczył się rządzić i rozkazywać: tedy Przełożonemu potrzeba się uczyć posług Obywatelskich albo posłuszeństwa.

Gdzieby Przełożonemu nie potrzeba się uczyć posłuszeństwa, tedyby mu nie trzeba było rady, Konsyliarzow i małego o sobie trzymania: ale Przełożonego nic nie może lepiej zdobić, iako małe o sobie rozumienie, iako dokładanie się rady w sprawach Rzeczypospolitey, iako posłuszeństwo gdy dobrze radzą, iako posłuszeństwo Praw. A tak Przełożonemu potrzeba się uczyć posłuszeństwa.

Co pobożność i natura rozkazuje, temu ma być posłuszen Przełożony. Bo natura w swoich sprawach nie błądzi, i sumnienie ludzkie nieomylną naukę daie błędu. Ale natura rozkazuje posłuszeństwo: i sumnienie także. Rozkazuje pobożność posłusznym być Panu Bogu, nie czynić tego czymby się miał obrazić, czynić ludziom potrzebnym dobrze. Natura też każe głupiemu posłusznym być mądremu, synowi Oycu, młodszemu starszym &c: A tak Przełożonemu potrzeba się uczyć posłuszeństwa. W w 2

Ze się Przełożonemu posłuszeństwa uczyć nie potrzeba, dowody mogą być takie. Pierwszy. Przełożonego powinność jest rozkazywać, nierozkazaniu posłusznym być panować niepoddanym być: Bo Przełożony czyli urząd, nosi na sobie osobę wszystkiego Obywatelstwa, która nie podlega nikomu. A tak Przełożonemu nie jest potrzebna nauka poddaństwa i usługowania.

Drugi. Przełożony na miejscu Bożym jest, i wszystkiego kraiu osobę ma na sobie, iako się dopiero powiedziało: ale Pan Bóg nie podległy jest nikomu: posłuszeństwa żadnego nikomu nie czyni: ani poddane jest prawo, gdyż samo prawo wnosi w nas i stanowi: tedy też Przełożony nie ma być poddanym, nie ma posłuszeństwa nikomu czynić, dla czego nie potrzeba mu się go uczyć.

Trzeci. Co jest dobrowolnego, do tego przymuszać żaden nie może: ale na dobrej woli zależy to Przełożonego. Panu Bogu, Rodzicom, prawom, byź poddanym: słuchać dobrze radzącego, gdyż takowe rzeczy z musu w Przełożonych nie pochodzą, których nie może żaden skarać

skarac: tedy nie potrzeba Przełożonym posłuszeństwa.

Czwarty. Gdzieby posłuszeństwo potrzebne było Przełożonym, tedyby za nieposłuszeństwo godzien karania: ale nie może żaden Króla karać: bo jest głową wszytkiey Rzeczypospolitey, miejsca za pozvem itania nigdzie, żaden go nie może sądzić. Przeto Królowi posłuszeństwo nie jest potrzebne.

Piąty. Poddanstwa niewolniczego nie ma się uczyć Przełożony: gdyż to jest itaranie iego, aby i sam i Obywatele iego wolność mieli i swobodę: ale posłuszeństwa się uczyć jest poddanstwa niewolniczego uczyć się: gdyż posłuszeństwo nie może bydź przez poddanstwa. Przeto Przełożonemu nie potrzeba się uczyć posłuszeństwa.

Aby się ta wątpliwość mogła rozstrzygnąć, nayprzod to położę: iż posłuszeństwo jest dwoiakie, iedno niewolnicze, iakie bywa poddanych Panu: drugie mieyskie, iakie bywa synów Oycm. Przełożonych może dwoiakim względem rozumieć: Nayprzod względem do Boga które-

którego osobę na sobie noszą: potym względem rządu, który czynić powinni. Tak tedy może być wątpliwość rozstrzygnięta. Przełożeni nie powinni się uczyć posłuszeństwa niewolniczego, iakie jest w Kmieciech: ale się powinni uczyć posłuszeństwa Obywatelskiego, iakie jest wolnych ludzi: bo żaden nie może dobrze rozkazać, kto posługi tey którą rozkazuje nieświadom. Druga względem tego że są najwyżsi nie powinni się uczyć posłuszeństwa, bo im żaden nie ma rozkazywać, zwłaszcza najwyższym Przełożonym: względem zaś rządu, powinni się uczyć posłuszeństwa. Bo rządzić żaden nie umie, który nie żyje pod rządem.

Ná dowody niżej położone odpowiedzieć tak można. Na pierwszy. Acz Przełożonego własna powinność jest rozkazować ludziom i swoim poddanym: iednak iż też sam jest Bóg najprzod, po Bogu rozumowi, który jest częścią Boga, poddany: ma posłuszeństwo umieć Boże i rozumu. Na drugi. Przełożonych i urząd zowiemy Bogami, nie iżby w sobie mieli istność Bostwa: ale iż mają mieć podobieństwo sprawiedliwości Boskiej: którey posłuszni i poddani mają być. Druga,
względem.

względem Osoby Boskiej którą na sobie noszą, i względem poddanych, nie powinni mieć poddaństwa, ale względem rządu powinni się poddaństwa uczyć: bo sam niewiadomy posłuszeństwa, nie może dobrze rozkazywać posłuszeństwa drugim.

Na trzeci. Dobrowolno dwoiakię względem Człowieka: względem urzędu. Co się tkanie Osoby Przełożonego samey, na jego dobrej woli jest byź posłusznym Prawom; zaś z strony urzędu, powinien byź posłusznym Prawom i rozumowi. Bo tak porządek Obywatelski rozkazuje, iż żaden nie ma nikomu nakazywać posłuszeństwa, który się nie nauczył byź posłusznym rady. Na czwarty. Karanie dwoiakię jest, lekkość, sromota: takim karaniem bywają karani Królowie, za swe występki i nieposłuszeństwo: gdy Historykowie do potomnych czasow napiszą, iako który Król złe niebacznie, nieprzyzwoicie sobie na urzędzie postępował: a chociażby też zakazywał pisać jego powinny, Następca, iednak podaniem takiego Przełożonego między sobą za najmniejszą przyczyną potajemnie biczują. Tak karanie za nieposłuszeństwo swoje prawom, odnosi Król, lekkość, naśmiewiwo,
sro-

sromotę. Drugie kara nie jest, nadgroda przewinienia abo pieniądze, abo odjęciem żywota: takie karanie przyłtoi Obywatelom infzym, którzy gdy co złego uczynią, gdy nieposłuszni bywają Królowi i Prawu, bywają karani winą iaką, abo garłem, abo wyświeceniem. Zażen Króla karać nie może poślednim karaniem: ale pierwszym karaniem, sromotą, lekkością, wszyscy poddani karzą i biczują. Na piąty. Prawda jest iż Królowie i Panowie nie mają się uczyć poddaństwa, i robot niewolniczych: ale powinni się uczyć poddaństwa Obywatelskiego: iakie okazał Quintus Fabius Maximus Synowi swemu, z którym się potkał Starosta nadiedną Prowincją będąc, z synem Rzymskim Raycą, nie oddał pokłonu zwykłego Panu Rzymskiemu, posłał do niego syn aby z konia zsiadł a powinność oddał Burmistrzowi, uczynił tak mówiąc: Synu miły, uczyniłem to nie iżbym miał Przełożenstwo tve wzgardzić, ale abym się doświadczył, iakbys sobie Przełożenstwo ważył, i umiał w nim postępować.

Co wzrost i uroda pomaga do Urzedu?

Wiele rzeczy wielkich i znacznych, to jest, nie tylko godności, umiejętności, rostro-

roftropności, ale i urody i gładkości do urzędu potrzeba. Między Izraelitami Saul urodą nikomu nie ustępując, na Królestwo wybrany, wszystkich ramiönami przewyższał. Y mówił o nim zalecając go Samuel: Widzicie iakiego sobie Pan Bóg obrał bo nie ma mu równego we wszystkim ludu Izraelskim. W Meroe nie mógł żaden trzymać naywyższego urzędu, iedno który był wielkiego ciała i grubego. Kathei Indowie żadnego nie brali na Królestwo, iedno który inszych przechodził gładkością i urodą, Homerus z onych bohaterów naymężnieyszych i naykształtnieyszych, co się tknie urody wspomina Hektóra i Achilla. Xerxes Perfski Król, mając w swoim wojsku potrzykróć, sto, tysięcy, wszystkich wzrostem i urodą przewyższał, Demetrius Poliorcetes Antygona Asyryjskiego Króla syn, urodą i gładkością taką był, iż go żaden malarz tak pięknie wymalować nie mógł. Scypiona Afrykana wzrost i uroda w podziwieniu w Hiszpanii y u grubych ludzi była. Augustus Cesarz miał coś w oczach Boskiego i wdzięcznego, że drudzy czasem musieli od iafności oczu jego, spuszczać na ziemię twarz swoją, o czym Swetoniusz pisze. Antonius

Dio-

Diodumerus Cesarz, skoro wdział na się ubiór czerwony, i Cesarzką wziął koronę, zdał tak iasny iak gwiazda, tak iż dla wdzięczności oney każdy go szanował. Nad Maximina mnieyszego, iż nie było gładzszego Cesarza, śmiał to lud Rzymiski przysięgą twierdzić, Karzeł wielki Cesarz, wysokiego wzrostu był, ciała grubego, członków przystöynych, piękney twarzy, siwizny uczciwey, oblicza maieştatu pełnego, i ştanu ciała kształtne-go. Także Rudolphus Cesarz Zygmunt, Maxymilian pierwszy. A Lacedemonczycy prawo uczynili, aby żaden chro-my Króiem nie był. Do tego przydam, iż gdzie jest gładkość i kształt przystöy-ny ciała, tam też dowcipu ostrości i pięknego rozumu spodziewać się trzeba. Zaś przeciwnym sposobem, szpetność cia-ła, okazuje szpetność i złość umyślu. Rzadko bywa dobrych obyczaiów który sprosney urody jest zkad przyłowie u Polaków, co szpetne to złe. A Wirgiliusz powiada, iż z gładkiego ciała cnota pochodząc, coś ma wdzięcznego i poży-tecznego.

*Gratior & pulchrior veniens è corpore vir-
tus - - -*

A Por-

A Porfiryusz Filozof wspomina wiersz
Greckiego Poety, Eurypidesa mniemam;

*Sama uroda i weyrzenie iego,
Ukazuje bydź Krolestwa godnego.*

Aryston mawiał: że profty bót ukazuje piękną nogę: a uroda i wzrost grzechny, iest znakiem dusze urodziwey i czerstwey. Aspazjusz Raweńczyk Sekretarz Alexandra syna Mammei Césarza, niechciał iedno urodziwe sługi chować, mówiąc że szpetne dusze w szpetnych ciałach mieszkaią. Bo w krasnym cieie rzadka niecnota: chyba że się trafi, iak w gospodzie dobrej zły Gospodarz: ale pospolicie iaka uroda, taka dusza: *qualis forma: talis anima.*

Gładkość nie tylko do cnoty mniemania ludzi przywodzi, ale też i wzrost. Nie bez przyczyny Lacedemonscy Efforowie, Anchidama Króla pieniądze winą dobrze skarali, iż żonę małego wzrostu poiął: z którey rozumieli że się miały rodzić białey pći Królewny, abo Królikowie nie Królowie. A tak wiele rzeczy potrzeba przystoynych do urzędu, iednak niektóre przednieyfze muszą bydź,
dru-

drugie poślednieysze: roztropność pierwsza niżli gładkość: mądrość rządu, niżli wzrost. A przecie i te rzeczy poślednie chociaż są nie pomału zalecają urząd. A chociaż może każdy niecnoty swej nagrodzić cnotą i obyczajami: ale pospolity człowiek, nie tak daleko w rzeczy wglądając, mniej o tym rozumie, niż o owych których przyrodzenie urodziewi uczyniło. Filipomeń Acheyskie Xiążę, do swego przyjaciela na obiad przyszedł zaproszony będąc: nie zaitał onego przyjaciela swego: a żona jego, która około onego obiadu gotowania chodziła, nie znając go, ale że urodziwy nie był, ślugą go rozumiejąc zaproszonego Pana, prosiła go aby iey dREW urąbał. Rąbie, a on iego przyjaciel przyidzie zastanie go rąbiąc: zdziwi się, obłąpi go: coż najlepszego czynisz (rzecze) zacne i Przemozne Xiążę Filipomencie? On twarzą wesołą odpowie: za nieurodę swoję karanie podejmuję.

Lecz nie tylko trudno maia się naleść we wszystkich rzeczach ludzie różni: chyba iedną wolnością, Szlachectwem: ale w różności urody, w rozdawaniu darów swoich, dziwna i szczodra jest

jest natura ta, iż iednemu to, drugiemu owo daie, czego iednemu umknie, to mu w drugim nagrodzi, tak iż nie może żaden ikarzyć się na naturę iakoby miała bydź macochą nie Matką wszystkim.

Kontynuacya czyli Przestroga względem trucizna Arszeniem Szczurow i Myrzy.

2.) **Z**apobiegając temu ażeby myrzy albo szczury, które tey trucizny skosztują, nie tak ią łatwo nazad z siebie zwracały, ale raczey prędko od niey zdychały, trzeba zachować przyzwoitą proporcją tłuszczu do arszenu. Dla tego trzeba odważyć tyle arzeniku, iak świeżego niellonego masła, tylko z tą ostrożnością, aby się nic z trucizny nie rozsypało ani iey na wążkach nie zosłało, potym rozbiia się drewnianą łopatką i mięsza dobrze masło z arszeniem, poki się nie zrobi z niego biała masa. Jak tylko myrz albo szczur choć najmniey skosztuje z tego, zaraz musi zdychać. Ale jeżeli bierze się więcey masła niż arszenu, albo mięsza ię razem, nie łopatką drewnianą, ale iaką łyżką cynową, żelazną lub metalową, to się daie przez
to

to sposobność tym naprzykrzonym stworzeniom do wyrzucenia z siebie trucizny, przynajmniej po części.

3.) Z owej trucizny kładzie się cokolwiek w talerzyki gancarskiej roboty, i rozstawia się po różnych miejscach, które trzeba sobie naznaczyć w książce aby się którego nie zapomniało. Miejsca te obierać trzeba takie, gdzie żadne inne stworzenie ani człowiek nie dochodzi. Trzy a najwięcej 4 dni wystarczą na wytępienie w domu jakim tego gadu. Przez ten czas bowiem jedna część myszy i szczurów wyzdycha, a druga nie mogąc cierpieć tyle trupów, ucieknie. Na ow czas trzeba pobierać wszystkie owe talerzyki, i zakopać je głęboko w ziemi, aby ich żaden pies nie mógł odgrzebać.

4.) Pod ten czas gdy jest założona trucizna, trzeba wszystkie leguminy i żywności pozamykać, a nawet i wodę nakrywać z wielką pilnością, aby się do niej żadne stworzenie otrute nie dostało, dla tego, aby nie miały czym gasić wielkiego pragnienia swego i prędzej zdychały.

LIST DRUGI.

z Wiednia 11. Maia 1784.

Młode Damy z naywyżzey Klasy w Wiedniu, różnią się, iak wszędzie przez cnoty i wady młodości zwyczajne. Przecież muszę ja wyznać, że więcej w tey Klasie znaydnie się cnot, niż wad i przywar. Większa część tych Dam młodych, przepędzily młodość swoię w owych Domach Edukacyinych, które przychylna, Społeczności Cesarzowa *Maryja Terefsa* pofundowała. Widać z wielu tych Dam, że się w szczęśliwym czasie urodzily, w czasie w którym światło rozumu zaczęło rzucać niektóre promienie. Prawda, że te promienie są iezzcze słabe, i boię się bardzo, aby nie długo nie zgasly znowu. Prawie we wszystkich krajach chcą żeby ludzie byli tylko żołnierzami, a przestali być ludźmi. Rozumieią, iż pleć żeńska iest tylko do famey zabawy mężczyzn stworzona; i dla tego znoszą wszystkie domy przeznaczone do Edukacyi kobiet, i czynią miliony tych

tych stworzeń ieszcze nieszczęśliwzemi niż były. Edukacya, iest to główna zadada kunsztu statystycznego, i Monarcha, lub Rząd iakiego kraju, który zaniedbuie Edukacyi poddanych swoich, pokazuje iawnie przed całym światem, że się nie zna na tym, co do iego urzędu należy.--- Ale to, wspomniało się tylko, iakby niechcąc.

Klasa Dam młodych naywyższego stanu w Wiedniu, liczy w sobie naywyborniejsze dusze, iakie tylko można sobie w myśli wystawić, i życzę sobie, że bym to samo mógł mówić o mężczyznach. Ale Wiedeńczyk będzie zawsze Wiedeńczykiem. Wróćmy się do Dam, między którymi następujące naygodniejsze zdaia się być wspomnienia: Graffowa *Iichy* z domu *Khèvenhüller*. Nie wiem dla czego, ale bardzo ia szanuję tę Damę, lubom z nią nigdy nie mówił ani iednego słowka. Zdaie mi się iednak, że serce i umysł iey, są bardzo dobre. Graffowa *Seilern* z domu *Auersperg*, która wiele dobrego czyni tajemnie. Graffowa *Hoyos*, córka Xiężny *Clari*. Przeszły Francuski Poseł, a terażniejszy Minister gabinetowy Baron *Breteuil*, o którego sercu i umyśle bardzo trzymam, zwykł był mawiać o niey, iż była iedną z nayrozumniejszych Dam Wiedeńskich.

Reszta na potym.